גמ' כשלמא לא ילונו · מדיר למודר דודתי קמהני ליה הנאה מפורסמת: **אכל לא ילוה ממנו** · המדיר מן המודר: **מאי פנאי** · קא מטי ליה למודר ממאי דלווקי למדיר: **וכשלמא לא ילוה ממנו** · מי נמי למימר דקא מיתהני בכה"ג כגון דלווקפיה מעות הרבות וקא משלם ליה־היינך יפות ולא יקח ממני משכחת לה דקא מתהני בזבינת דרמי על לפיה: **אלא לא ישאל ממנו** · מאי הנאה מטי למודר כי משאיל לו כליו הא קא מפחית ודלי להניח כלי ולא מטעי ליה דסתם שאלה בכי הוה: **כגון שנדרו זה מזה** · דשכיחים לאורויי זה בזה: **גזירה לשאול כו'** · דלו שכיח ליה לשאול לתי נמי להשאיל: **מתני' אמר לו השאילני פרתך** · לאו במודר ומדיר עסקינן: **אינה פנויה** · דמלאכתו היה עושה, ונתעצב השוכר כנגד המשאיל ואומר־הואיל וסרכת להשלילה לי: **קונס שדה שלמי חובה** (ב) · שלח לחרוש שדי בפרקך שולמית, ותא"ב השלילה לו, רואין (ג) אם הוא פרוי ודלטו לחרוש שדהו כחרוש הוא לחרוש לחרוש בחומה פרה: **וכל שדה מוכר** · דודתי כי גדל, דדעתיה דנפשיה נדל־לא לחדעתה דעלמא וכל שדה מוכרים לחרוש לו שדהו בחומה פרה: **אין דרכו לחרוש** · שיש לו לריסין המוכרין בשבילו: **הוא וכל שדה מפורים** · דודתי כי נדל לדעתה דכולי עלמא נדל: **המודר הנאה מחבירו ואין לו מה יאכל ממדיר ואין לו מה יאכל הולך ומטעין מן המדיר וכו' וכן מנוי ומטעין מעותיו מן המדיר.** לכל בפירוש לאסור לומר לו לאם כן הוה ליה החנוני שליח ושלוחו של אדם כמותו: **ור' יוסי מוסיף.** (ג) בה מניחו על הסלע או על הגדר: **גמ' מ"ט דר' יוחנן מפי עצמו ור' יוסי** · לאו משיב ליה הפקר דקא אסר ליה ליטלו דכי מתהני מיניה ממש־דמי ואסור: **מה מפנה** · לא זכי בה מקבל עד דאתי בידי (ד) לידיה: **לף הפקר** · נמי לא נפיק מרשות מפקיר עד דאתי בידי זוכה הילכך בהדי דשקיל ליה־היינך משל הסלע כמאן דשקיל ליה מידו ממש דמי ואסור: **מפיב ר' אבא** · בריייתא היא דקתני "נתן מניח על הסלע והלה טובל ואוכל (ה) · **מ"ר יוסי לימסי**־לי תוסר בזמן שנדרו קודם להפקרו דהשתא מסתברא טעמא דאסור משום דכשהדיו, מכל מקום הדיו ואפילו כי הפקירן אסור כהן: **תוספות**

אמר לו בשלמא פרתך אמר ליה היינו פנויה אמר ליה אינה פנויה אמר ליה היינו קונס שדה שלמי חובה אמר ליה היינו כל שדה מוכר אמר ליה היינו כל שדה מוכרים אמר ליה היינו הלכך אסור ליה לאכול אצל החנוני ואומר "איש פלוני מודר ממני הנאה ואיני יודע מה אעשה והוא נותן לו ובא ונוטל מזה, הלה ביתו לבנות, גדרו לגדור, שדהו לקצור הולך אצל הפועלים ואומר "איש פלוני מודר ממני הנאה ואיני יודע מה אעשה והן עושין עמו ובאין ונוטלין שכר מזה, הוי מהלכין בדרך ואין לו מה יאכל *נותן לאחד לשום מתנה והלה מוכר בה, אם אין עמהם אחר מניח על הסלע או על הגדר ואומר "הרי הן מופקרים לכל מי שיהפוץ והלה נוטל ואוכל, ר' יוסי אוסר: **גמ'** אמר ר' יוחנן מ"ט ר' יוסי? הפקר כמתנה: מה מתנה עד דאתיא מרשות נותן לרשות מקבל אף הפקר עד דאתי לרשות זוכה מתיב ר' אבא הלה נוטל ואוכל ורבי יוסי אוסר, בזמן יוסי שנדרו קודם להפקירו אבל

גמ' בשלמא לא ילונו דמא מהני ליה אלא "לא ילוה הימנו" מאי? קא משמע ליה, ובשלמא "לא ילוה הימנו, ולא יקח הימנו" דמקמיתהני מיניה אלא לא ישאל הימנו מאי? קא מיתהני מיניה? א"ר יוסי בר' חנינא כגון שנדרו הנאה זה מזה, אביי אמר *גזירה *לשאול משום להשאילו, וכן בכולהו גזירה: **מתני'** אמר לן השאילני פרתך, אמר לו אינה פנויה, אמר "קונם שדי שאני חורש בה לעולם אם היה דרכו לחרוש: הוא אמור ובל אדם מותרים ואם אין דרכו לחרוש: הוא ובל אדם אסורין/ *המודר הנאה מחבירו: אין לו מה יאכל, הולך אצל החנוני ואומר "איש פלוני מודר ממני הנאה ואיני יודע מה אעשה והוא נותן לו ובא ונוטל "מזה, הלה ביתו לבנות, גדרו לגדור, שדהו לקצור הולך אצל הפועלים ואומר "איש פלוני מודר ממני הנאה ואיני יודע מה אעשה והן עושין עמו ובאין ונוטלין שכר מזה, הוי מהלכין בדרך ואין לו מה יאכל *נותן לאחד לשום מתנה והלה מוכר בה, אם אין עמהם אחר מניח על הסלע או על הגדר ואומר "הרי הן מופקרים לכל מי שיהפוץ והלה נוטל ואוכל, ר' יוסי אוסר: **גמ'** אמר ר' יוחנן מ"ט דר' יוסי: הפקר כמתנה: מה מתנה עד דאתיא מרשות נותן לרשות מקבל אף הפקר עד דאתי לרשות זוכה מתיב ר' אבא הלה נוטל ואוכל ורבי יוסי אוסר, בזמן יוסי שנדרו קודם להפקירו

*הרמב"ם ז"ל להתם כיון דמלכו שרחל מדר לא גזרינן עלה דתי גזרינן עלה ומלריכה ליה ליטעות לעובדי כוכבים טריחה ליה מילתא לבל כהן שלוח אסור אלא להנאת מחבירו בלבד מני למיקם עלה דמילתא וגזרינן ות"ת והא תפי' במודר הנאה מחבירו בלבד תנן לקמן בפרק השותפין (דף מז:) הריני עליך חרם המודר אסור ומשמע לכל מדיר לו ולחמי הוה ליה למיתני שניהם אסורין ומשום גזירה י"ל דלאו קושיא היא דכי גזרי' הכא ה"מ בהני בלאוך דהניחן במתני' דלא משמע להו לאינשי דליתסרו במודר הנאה ואי עביד להו מודר למדיר אתי נמי למיפקל להו ממדיר אבל בהנאה גמורה כאכילת פירות וכיולא בה ליכא למיגזר הלכך לא מני תני שניהם אסורין: **מתני'** קונס שדה שלמי חובה בה לעולם · שואל אמר כך לחבירו מהוך שכעס עליו שלא רלה להשאילה לו: **אם היה דרכו לחרוש הוא** לחרוש וכל שדה מותרין · שכיון שהוא חורש לאן בחומה אלא בשדהו בלבד · **ואם אין דרכו לחרוש הוא וכל שדה אסורין** · שלא נהנה בחריסתו כיון שאין דרכו לחרוש הוא שלא יהנה בחריסתו חכיון ומ"ה הוא וכל שדה אסורים לחרוש בשבילו כדי שלא יהנה בחריסתה: **הולך אצל פלוני** · רבותא קמ"ל דלא"ג דרגיל אלו ומקיפו תדיר לו אמרי' שליחותיה קעביד וכ"ש שאם לו אמר לאדם מיוחד אלא לאמר כל הן אינו מפסיד שרי כדלהיתה בפרק המדיר: **ובא** ונוטל מזה · אם רלה קאמר ולומר לאדם לבאסוף נוטל מזה ודעתייהו דבבי אלו שליחותיה קעביד אלא דלא יהיב לו אלא בשעת הדחק ולא בכל עת שירלה: **ר' יוסי אוסר** · דלאו מדידיה מתהני אלא מהפקרא: **ור' יוסי מוסר** · דלאו מדידיה מתהני אלא מהפקרא: **גמ'** מה טעמא: **אף הפקר עד דאתי לרשות זוכה.** שאם אמר הריני נותן מתנה זו לפלוני יכול לחזור בו עד שיגיע לידו של מקבל: **שנדרו קודם להפקרו.** שאסרו ות"ס הפקירו: *) [יוליו] מרשות בעלי עד שיזכה בו אחר ולא בעלי למימר' מני הדר לגלגך כי זכי בה מודר ממדיר קא מתהני: **מה לי הפקרו קודם לנדרו** · דהא כל זמן שלא זכה בו דהמפקיר הוי ודיעה הוא לליחול נדריה עליה ואמאי קתני ה"ז מותר: *) [שייך לע"ב]

הגהות הב"ח (ו) בשטה ג"ל התנוני ואומר לים פלוני מודר ממני: (ב) רש"י ד"ה קונס שדה שלמי חובה בה שלא: (ג) ד"ה ור' יוסי מוסר בהא דמניחו: (ד) ד"ה מה מתנה וכו' דאתיא מרשות מקבל אף הפקר כיון דאי"ש: (ה) ד"ה מפיב ד"ה אמר לי רבי יוסי הדיו: (ו) ד"ה מה מתנה וכו' דאתיא מרשות מקבל אף הפקר כיון דאי"ש: